

[Jørgen Jørgensen.]

beklage, hvis man ikke i Landstinget skulde kunne samle et Flertal om denne Ordning.

Naar man fra Venstres og de Konservatives Side siger, at de Dækningsbestemmelser, som Lovforslaget indeholder, har ingen Interesse mere, for naar Konverteringen ikke gennemføres, er der ikke Brug for de Penge, der her er Tale om, vil jeg dog gerne gøre opmærksom paa, at dette Forslag bygger paa Rentetilskud, paa Rentelettelse og paa en Moratorieordning, der kræver visse Pengebeløb; og indtil jeg ser det modsatte, vil jeg dog tro, at alle Muligheder for Gennemførelse af disse Bestemmelser om Rentelettelse og Moratorieordning endnu ikke er prøvet. Det skal nu vise sig, naar Forslaget kommer til Landstinget, om Landstingets Venstre stiller sig lige saa afvisende over for disse Ting, som Folketingets Venstre synes at gøre det. Det er vel ikke udelukket, at der i Landstingets Venstre er Folk, der gerne vilde se et Resultat af Forhandlingerne paa de Omraader, jeg her har nævnt.

Jeg mener altsaa, at det er fuldt berettiget at fastholde de Dækningsbestemmelser, som Forslaget indeholder, idet jeg ikke har opgivet Troen paa, at der kan opnaas Tilslutning til Gennemførelse af Rentelettelse for Landbruget og en Moratorieordning, der vil kræve betydelige Beløb. Jeg anbefaler derfor de Ændringsforslag, som er stillet af Flertallet, og jeg haaber, at man i Landstinget vil vise Forstaaelse over for Forslaget, saaledes at de Bestemmelser, der gennemføres her i Folketinget, vil kunne blive Lov.

Naar man nu i denne Forbindelse, navnlig fra det ærede Medlem Hr. Clausagers Side, saa stærkt fremhæver, at dette, at den samlede Konvertering ikke kunde gennemføres, maatte betragtes som et betydeligt Nederlag for Ministeren — og det er jo stærkt understreget fra konservativ Side i den Dagsorden, der er stillet —, saa maa jeg sige, at jeg synes, det er en underlig Maade at fordele Ansvaret paa. Naar Ministeren for Rigsdagen har forelagt et Forslag, som fik Tilslutning fra Flertallet i denne Sal, som der blev givet Tilslutning til ud over Landet fra mange uden for de to Regeringspartiers Rækker, som byggede paa, hvad et sagkyndigt Udvalg havde foreslaaet, naar Ministeren har forelagt og faaet dette Forslag vedtaget i Folketinget og paa Forhaand havde sikret sig Bankernes Tilslutning, saa synes det dog at være en mærkelig Fordeling af Ansvaret, at man, naar Ministeren paa et senere Tidspunkt gør Indrømmelser

for at føje de to Oppositionspartier, hvorved der fremkommer et Forslag, som det viser sig, at Bankerne og Pengeinstitutterne ikke kan finansiere, siger: det er Ministerens Skyld!

Nej, den Opposition, der i Kraft af sin Stilling i Landstinget kunde kræve Forslaget ændret, hvis det skulde have Udsigt til at blive gennemført, den Opposition har det fulde Ansvar for, at Forslaget fremtraadte i en saadan Skikkelse, at der ikke kunde fremskaffes noget Finansieringskon-sortium. Derfor tror jeg ikke, det vil lykkes hverken det ærede Medlem Hr. Clausager eller Det konservative Folkeparti at faa Befolkningen til at mene, at det er Ministeren, der har Ansvaret, naar det er Oppositionen, der mishandler og ødelægger de Forslag, Ministeren møder med her i Salen.

Venstre har over for Spørgsmaalet om Støtteforanstaltninger for Landbruget ogsaa i Dag sagt, at det, Landbruget skal hjælpes ved, er, at Skatterne lettes, og at Renten sættes ned. Jeg tror nok, at alle efterhaanden har Forstaaelse af, at den Lettelse, de ved Venstres Hjælp kan faa, den kan de ikke bygge saa forfødelig meget paa. Det har de gennem 2—3 Aar bitter Erfaring for. Men naar Venstre derefter stiller i Udsigt, at Landbrugets Vanskeligheder i væsentlig Grad kunde afhjælpes ved at sætte Skatterne ned, saa er dette jo en Frase som saa meget andet, Venstre møder med.

Hvad er Landbrugets Skatter? Det er i meget væsentlig Grad alle Kommuneskatter. Hvem har fastsat Landbrugets Kommuneskatter? Det har Sogneraadene rundt omkring i Landet. Venstre har, hvor de har haft Flertal, i meget væsentlig Grad været bestemmende med Hensyn til, hvad Ejendomsskatterne er for Landmænd og andre i Kommunerne Landet over. Amtsskatterne, som Landbruget betaler, er i de sidste Aar lettet i væsentlig Grad. Men der er ingen, der vil tro, at selv om vi strøg alle Landbrugets Skatter paa de Omraader, hvor Rigsdagen kunde faa Indfyldelse, saa vilde dette for den kriseramte Landmand være tilstrækkeligt til, at han kunde klare sig med de Priser paa Landbrugsprodukter, som findes i Dag.

Derfor siger jeg, at den Hjælp, som Venstre har at byde Landbruget ved at lette Skatterne, er utilstrækkelig for den Landmand, der sidder med den store Gæld. Jeg tror, at danske Landmænd med de Priser, vi har haft de sidste 4—5 Maaneder, i det store og hele vilde være i Stand til at klare sig, hvis de fik den Hjælp, som Forslaget om Rentelettelse gaar ud paa. Hvis